



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Ordinis subjectum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

20. Obtinens à Summo Pontifice privilegium, quo possit a quolibet Episcopo ordinari, non indiget novis literis dimissoriis, sed testimonialibus proprii ordinarii de vita & moribus. *Ibid. n. 28.*

21. Episcopus qui in aliena diœcesi cum licentia confert ordines, potest ordinare tantum suos subditos, & subditos illius diœceseos in qua confert ordines. Limita, nisi ordinet habentes literas dimissorias cujuscumque sint diœcesis. *Ibid. n. 29.*

22. Episcopus qui confert primam censuram alieno subdito sine licentia sui ordinarii, incurrit suspensionem. Item de qui furtivè suscipit ordines, *Ib. n. 30. & 31.*

23. Excommunicatio ab Episcopo lata in accedentes furtivè contra ipsius prohibitionem ad ordines, non solum cadit in subditos ipsius Episcopi, verum etiam in exemptos; nam ordinandi quatenus ordinandi, videntur ordinario subditi. *Ibid. nu. 32 & 33.*

24. Episcopus examini subicere non tenetur ordinandum, qui ad ipsum accedit cum dimissoriis, modo sciat ipsum non esse indignum ut promoveatur. *Ibid. num. 34.*

Ordinis subiectum.

25. Omnis masculus baptizatus est subiectum capax ordinis, quamvis sit infans carens usu rationis, aut insanus, aut hæreticus. *Ibid. punct. 5. num. 1.*

26. Initiatus ordine sacro antequam ad rationis usum pervenerit, non tenetur vi voti ad servandam castitatem, postquam pervenerit ad usum rationis, nisi tunc vovum ratificaverit. *Ibid. num. 2.*

27. Pueris usu rationis carentibus validè conferri possunt ordines, etiam si illos numquam expetierint: illis verò qui post usum rationis inciderunt in amentiam, nec prius expetierunt, non item. *Ibid. num. 3.*

28. Episcopatus videtur validè conferri posse ante rationis usum. *Ib. n. 4.*

29. Feminae ordinari non possunt, sicut nec hermaphroditus, nisi prævaleat sexus virilis. *Ib. n. 5 & 6.*

30. Ad validam ordinum susceptionem diversæ conditiones requiruntur. Primum ut suscipiens sit baptizatus. Secundo, ut sit confirmatus, ut patet ex Trident. *sess. 23.* quamquam validè, sed non licitè conferri possit sacramentum ordinis non

confirmato. Tertio, ut suscepturus ordines, initiatus sit prima tonsura, valida tamen est ordinatio ante primam tonsuram. Quarto, ut sit in legitima ætate, id est, sit saltem septem annorum completorum ad primam tonsuram & minores ordines; ad Subdiaconatum viginti duorum inchoatorum; ad Diaconatum viginti trium inchoatorum, ad Presbyteratum viginti quinque, etiam si per medium tantum diem inchoati sint. Initiari ordine sacro mala fide ante legitimam ætatem, afficiuntur suspensione, donec absolvantur. Dies bissextilis computandus est pro ætate legitima, quam iura in promovendis ad ordines requirunt. Quinto, ut ordinandus habeat scientiam sufficientem ad usum uniuscujusq; ordinis. Sexto, testimonia morum. Septimo, titulum sufficientem: nam recipiens sacros ordines absq; ullo titulo, suspenditur ab executione ordinum *ex cap. neminem, dist. 70.* Idem dicendum de ordinato cum pacto non petendi sustentationem, vel quid aliud ab ordinante vel presentante; aut ficto matrimonio *Ibid. num. 7. & seq.*

31. Subdiaconus ordinatus sine titulo, & obtenta suspensionis absolute, iterum incurrit suspensionem, si ad Diaconatum vel Sacerdotium sine novo titulo promoveatur. *Ibid. num. 21.*

32. Ordinatus sine titulo, duplicem incurrit suspensionem, si ficto titulo litteras dimissorias obtinuit, incurritque irregularitatem exercendo functiones ordinis antequam absolvatur. *Ibid. n. 23. & 24.*

33. Ordinatus cum vero patrimonio, non incurrit suspensionem si suscepto sacro ordine patrimonium retrodonet & renuntiet: hic enim non dicitur suscipere ordines sine titulo, cum illa renuntiatio & retrodonatio irrita sit, ex Trident. *sess. 21. cap. 2. ibid. num. 25.*

34. Ordines suscipiens assignato sibi patrimonio cum pacto restituendi patrimonium donatario, seu non petendi quidquam, aut non fruendi bonis donatis, non videtur affici suspensione, modo non restituat ante ordinationem, & non interit hoc pacto cum ordinante, vel presentante ad ordines *Ibid. num. 26.*

35. Ordines minores suscipiens sine titulo non ligatur suspensione: sicut nec is qui ordinatus est ad titulum patrimonii, vel pensionis. *Ibid. n. 27. & 28.*

36. Ordinatus ad titulum beneficii quod actu non possidet, sed solum in potentia, incurrit suspensionem. secus probabi-

habilitate dici posse videtur de eo, qui beneficii collationem obtinuit, sed eius possessionem nondum cepit. *Ibid. n. 29.*

37. Coadjutor cum futura successione, incurrit suspensionem suscipiendo sacros ordines absque alio titulo. *Ibid. n. 30.*

38. Titulus ad quem aliquis ordinari potest, triplex est: videlicet beneficii Ecclesiastici, patrimonii seu pensionis, & professionis in religione. *Patrimonii* nomine intellige tam bona immobilia propria arte vel hereditate, quam donatione acquisita, modo donatio sit vera, & non ficta. *Ibid. nu. 31. & 32.*

39. Patrimonium alicui assignans hoc pacto, ut ordinatus illud restituat adepto beneficio, non videtur graviter peccare, ad id tamen requiritur consensus Episcopi. *Ibid. n. 33.*

40. Ordinatus ad titulum patrimonii, ligatur suspensione, si ære alieno ita gravatus sit, ut solutis debitis non remaneant illi bona ad titulum sufficientia, & patrimonium ad eum titulum promoveretur, hypothecæ subjectum sit pro debito; sit enim non habet legitimum utulum. *Ibid. n. 34.*

41. Ordines suscipi non possunt ad titulum cujuslibet beneficii, pensionis, vel patrimonii; sed requiritur sufficiens ad sustentationem. *Ibid. n. 37.*

42. Ordines suscipi non possunt sub titulo doctoratus, literaturæ, vel alicujus gradus, ut patet ex supra dicti. *Ibid. n. 36.*

43. Ordines suscipi possunt ad titulum conflatum ex beneficio & patrimonio simul, quando alterum eorum non est sufficiens ad sustentationem. *Ibid. num. 39.*

44. Titulus ad quem aliquis ordinatur, perpetuus esse debet; neque alienari potest absque licentia Episcopi, etiam obtento beneficio. *Ibid. n. 40. & 41.*

45. Vicariat temporalis, aut beneficium manuale, non est sufficiens titulus ad quem aliquis promoveri possit. *Ibid. n. 42.*

46. Ordinans religiosum nondum professum vel alienum absque titulo, suspenditur per annum à collatione talis ordinis. *Ibid. n. 43.*

47. Episcopus non tenetur eum alere, quem sine titulo ad sacros ordines promovit, si ordinatus patrimonium habeat quo se valeat sustentare; secus dicendum si eum ordinavit sub titulo beneficii quod ei mala fide contulerat, & beneficium postea evictum fuit. *Ibid. n. 44. & 45.*

48. Ordinatus sine titulo de licentia proprii Episcopi, alendus est ab eo qui licentiam dedit promovendi eum in particulari, & mortuo Episcopo ordinante, alendus est à successore. *Ibid. n. 46. & 47.*

49. Absolutio suspensionis contractæ suscipiendo ordines absque titulo, impendi potest ab Episcopo, si ordinatus non fecerit pactum cum ordinante vel presentante non petendi quidquam: nam tunc absolutio conferenda est à Papa, nisi forte delictum esset occultum: nam in occulto dispensat Episcopus post Tridentinum, *sess. 14. c. 6. de reformat. lib. n. 48.*

50. Confessarius generalem habens facultatem absolvendi à censuris, valide potest absolvere à suspensione contracta ob defectum tituli, vel ob malam ordinum susceptionem, *Ibid. num. 49.*

51. Interstitia in ordinibus servanda sunt, id est, annus computandus moraliter inter susceptionem cujusque ordinis non solum majoris, verum etiam minoris, nisi aliter Episcopo expedire visum fuerit: qui dispensat etiam respectu religiosorum ob causam attestatione Superiorum sibi manifestatam. *Ibid. num. 50. & seq.*

52. Suscipiens ordines non servatis interstitiis, nullam incurrit censuram, vel irregularitatem, cum non sit in jure expressa *Ibid. num. 53.*

53. Irregularis non potest ad ordines promoveri; (consequenter arcetur ab illis, spurius, carentes debita membrorum integritate, &c.) neque irretitus aliqua censura, præsertim excommunicatione. *Ibid. num. 55. & 56.*

54. In adulto suscipiente ordines requiritur intentio: at in carentibus usu rationis sufficere videtur intentio Ecclesiæ, *Ibid. num. 57.*

55. Ordinatus per metum validè recipit ordines: nam cum involuntario mixto subsistit intentio sufficiens: secus dicendum si recipiat ordines per vim absolutam, *lib. n. 58. & 59.*

56. Debet præterea is, qui ordinatur, esse in gratia per contritionem. *Ibid. n. 60.*

57. Sex vestibus indui debet Sacerdos qui ad sacram ordinationem accedit, aut Missæ sacrum facit, alba videlicet, cingulo, amictu, manipulo, stola & casula, qui numerus est senarius, ad indicandum hujus orbis creatione in sex diebus factam: & redemptionem, quæ sexta ætate contigit. *lib. n. 62.*

58. Prima tonsura conferri potest quolibet die, ut constat ex generali consuetudine Ecclesiæ: ordines vero conferendi sunt in Sabbatis quatuor Temporum, vel in Sabbato ante Dominicam Passionis, vel in Sabbato sancto tempore Missæ. Ut dispensetur in interstitiis, requiritur Ecclesiæ utilitas & necessi-

ras, non extraordinaria, aut publica. *Ibid punct. 6. num. 1. & 59.* Effectus Sacramenti ordinis est gratia habitualis, & character, ex Trident. *sess. 23. c. 4. ibid. n. 3.*

A D D I T I O.

An omnes ordines sint sacramenta, non convenit inter scholasticos Doctores, quos tamen Emm. Sa omnes esse putat, vid. *Sot. d. 24. qu. 1. art. 4. Val. d. 9. qu. 1. p. 4. Syl. ordo. 1. num. 1. 2. Navar. cap. 22. num. 18.* Cum Sa consentit etiam Pet. a Soc. *l. c. 4. de ord. Bellarm. lib. 1. de ord. c. 2. 6. 7. v. d. c. cler. Val. l. c.*

Cum dubitatur, num aliquid essentielle ommissum sit, omnia sunt iteranda, alioqui solum id quod ommissum est; nec prius ordine utendum *Fum 8. Syl. 10. 11. l. c.*

Ordines non dantur post prandium, nec ordo sacer sine Missa, vid. *Syl. l. c.*

Episcopus non potest dispensare super ætate ad ordines.

Ordinatio per vim non tenet, per metum tenet, sed non obligat, si sit metus grandis, ad castitatem, nec ad officium, *Sot. d. 25. q. 1. art. 2. Majol. lib. 4. cap. 16. de irregul.*

A D D I T I O.

Ornatus.

Ornari potest femina ad tegendam turpitudinem: quod si fiat ad vanitatem, ad fingendam pulchritudinem, mortale non est, etiam in religiosa, si moderatè se ornat. *Navar. c. 23. n. 18.* Quod si quis alius inde sumat occasionem peccandi mortaliter, tunc mortale esse quidam aiunt, sed melius alii negant. *Navar. c. 23. n. 23.* Illud verum, si in eo expendatur quod esset necessario dandum pauperibus, peccari mortaliter. De Ornatu *D. Thom. 2. 2. q. 169. art. 2. & Cajet. ibid. Nav. ca. 23. n. 19. Cajet. v. ornatus. Quiniam aiunt) Sylv. ornatus num. 4. sed melius,) Cajet. l. c. Nav. c. 14. num. 37. Illud Syl. l. c. n. 5.*

Feminam nudum pectus gestare, sine mala intentione, quidam negant. Emm. Sa talem difficile absolvendam putat, *Cajet. v. ornatus, c. 4. q. 2. 2. q. 1. art. 2.*

Mulier diaphana veste ita utens, ut nuda videatur, lethali crimine se obstringit, *Cajet. l. c.*